

Evet Çaresizdim

– Yazan Adam · 27 Haziran 2010

Ruhumu kuşatan bir efkarın esaretindeydim
Nereye baksam
Gözlerimin yaşlarıyla umudun kanatlarına tutunsam
Vicdanımın sızısıyla arzın kulağına elemle haykırsam
Gönlüm durulmuyor ve halim bizar kalıyordu

Neydi muvaffak olamadığım nacarlığım
Niye huru bulamıyordum
Sükun ile mücehhez olamayıp yılgınlık yaşıyordum
Nekadar feryat duysam uzak kalıyordum
Aklımın ve gücümün kırıkdaydım

Yılların kaybolmuşluğu
Üzen anıların sarhoşluğu
Vefanın insan kalbinden hergün uzaklaştığı
aşkın hal dilinde kuraklığa ducar kaldığı
Aşık olan ibreti sancaktı

Ne kadar inanmak istemesem de
Ruhların köleleştirildiği hakikatin sahnesindeyse
Uysallaşmak maslahat olarak telakki edildikçe
Azimetin vecdi kitabın hazin sessizliğinde
Farzıyın olan ilim hala neyi baklemekteyse

Ne düşen yağrağın hicranındayım
Ne feryada müttali olan kalbin sevdasında bir yarayım
Böyle bir halde iken aşka nasıl vasıl olayım
Hali solgunluğumla inayeti kime bırakayım
Müddeti nefesin kadrinde anlamlaşayım

Mustafa CİLASUN